

List Ś. Pawła Apostoła do Tytusa.

dia której przyczyny ostro ich karz, aby zdrowi byli w wierze.

IV. 14. Nie pilnując * żydowskich baśni i przykazań ludzi tych, którzy się odwracają od prawdy. * 1 Tym. 1. 4-7.

15. Wszystkie czyste * czystym, lecz pokalany i niewiernym niemasz nic czystego, ale pokalany jest i umysł i sumienie ich. * Mat. 15. 11. Dze. 10. 15. Ebr. 10. 20.

16. Udawają, że Boga znają; ale uczynkami swymi tego się zapierają, będąc obrzydliwi i niepoślusznymi, a do wszelkiego dobrego uczynku nie sposobnymi.

ROZDZIAŁ II.

I. Pokazanie Tytusiowi, do czegoby stałych obój plet 1-9. II. i młodych pań 4. 5. III. i młodzieńców 6-8. IV. i sług napominać, że jako dobrym przykładem wszystkim służyć ma 9. 10. V. Suma chrześcijaństwa naszego 11-16.

A ty mów, co należy na zdrową naukę. 2. Starcy, aby byli trzeźwi, w miłości, w roztropni, zdrowi w wierze, w miłości, w cierpliwości.

3. Także i stare niewiasty * niech chodzą w ubrocie przystojnym, jako przystoi świętym; niech nie będą potrawiwe, nie kochające się w wielu winach, poczętych rzeczy naucezające; * 1 Tym. 2. 9.

II. 4. Aby młodych pań rozumu uczyły, jakoby mężów swoich, i dziadki młować miały.

5. A były rozropne, czyste, domu pilne, dobrothwe, mężom * swym poddane, aby słowo Boże nie było bluźnione. * Ebr. 5. 12.

III. 6. Młodzieńców także napominaj, aby byli trzeźwi;

7. We wszystkim samego * siebie wystawiając za wzór dobrych uczynków, mając w nauce całość, powagę, * 1 Tym. 4. 12. 1 Piotr. 5. 2.

8. Słowo zdrowe, niemaganione, aby ten, który się sprzeciwił, zawstydić się musiał, nie mając nic, coby o was miał złego mówić.

IV. 9. Sług naucezaj, * aby byli poddani panom swoim, we wszystkim się im podobając, we odinawiając, * Ebr. 6. 5. Kol. 3. 22. 1 Piotr. 2. 18.

10. W niczem nie oszukując, ale we wszystkim werność uprzejmą pokazując, aby naukę zbawiciela naszego Boga * we wszystkim zdobyli. * 1 Tym. 6. 1.

ROZDZIAŁ I.

I. Użyj, jakich był maś stary Bóg 1-9. II. pokazuje, jakimi są przestępstwami 10. 11. III. obyczaje królestwa 12. 13. IV. i żydów, którzy w porządku obrzędach świętości pokadali 14-16.

Paweł, sługa * Boży i Apostoła Jezusa Chrystusa według wiary wybranych Boga żywych i znajomości prawdy, która jest według podobności, * Rzym. 1. 1.

2. Ku nadziei żywota wiecznego, który obiecał przed czasami * wiekistami ten, który nie kłamie, Bóg, a objawił czasami swoich, * Ebr. 10. 23. Ebr. 3. 5. Kol. 1. 26.

3. To słowo swoje przez kazanie, które mi jest zwierzone według rozrządzenia zbawiciela naszego Boga:

4. Tytusiowi, własnemu * synowi według dług spójnej wiary, kaska, i miłosierdzia i pokój niech będzie od Boga Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa, zbawiciela naszego. * 1 Tym. 1. 2. i Rzym. 1. 7.

5. Dlatego cię zostawił w Krecie, abyś to, co tam jeszcze zostaje, w rząd dobrych wypraw, i postanowił po niastach starszych, jakom ci ja był rozkazaj, * 1 Tym. 5. 17.

6. Jeżeli kto jest * bez nagan, małżonka, dzieci wiernie mający, którzy nie mogą być obwinione w zbytku, albo niepoddane rządowi. * 1 Tym. 3. 2.

7. Albowiem biskup ma być bez negany, jako szafarz * Boży, nie sam siebie podbajający, nie gniewliwy, nie pijanica, nie bitny, nie szukający zysku spornego; * 1 Kor. 4. 1.

8. Ale gościnny, dobre miłujący, roztropny, sprawiedliwy, świętobliwy, powściągliwy,

9. Trzymający się onej wierznej mowy, która jest według nauki, iżby też mógł napominać nauką zdrową, i tych, którzy się sprzeciwiają, przekonywać;

10. Albowiem jest wiele rządowi niepoddanych, próżnomównych, i zwodzących, a najwięcej tych, którzy są z obrzeży,

11. Którym trzeba usta zatkanie; którzy całe domy podwracają, ucząc rzeczy niesłusznych dla zysku spornego.

12. Powiedział niektóry z nich własny ich prorok: Kretozorcy zawsze są kłancami, ziemi bestyjami, bruchami lamiwami.

13. To świadectwo jest prawdziwe;

II. AD TIMOTHEEUM 3. 4.

IV. 10. Alés ty doszedł nauki mowarowy, a czas rozwiązania mego nadchodzi. * Filip. 2. 17. 1 Piotr. 1. 14.

III. 7. Dobrym bój bojować, * biegnąc wykonać, wiarę zachować; * Dze. 20. 31.

8. Zatem odłożona mi jest * korona sprawiedliwości, którą mi odda w on dzień Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali sławne przyjęcie jego. * 1 Kor. 9. 25

9. Staraj się, abyś do mnie przyszedł rychło.

10. Albowiem Demas mię opuścił, umiłowawszy ten świat, i posiadł do Tesaloniki. Krescens do Galacji, Tytus do Dalmacyi;

11. Sam tylko Znakasz * ze mną jest. Marka * wiawszy, przywiódł ze sobą; bo mi jest bardzo pożyteczny ku posłudze. * Kol. 4. 14. * Kol. 1. 10.

12. A * Tychykam posłał do Rzymu.

13. Opończę, którym zostawił w Typpdzie u Karpusa, gdy przyjdiesz, przynieś z sobą, i księgi, zwłaszcza membrany.

14. Aleksander * kotlarz wiele mi złęgo wyrządził; niech mu Pan odda według uczynków jego. * 1 Tym. 1. 20.

15. Ktorego i ty się strzeż; albowiem się bardzo sprzeciwił słowom naszym.

16. W pierwszej obronie mojej żaden przy mnie nie stał, ale mię wszyscy opuścili; niech im to nie będzie przyczytane.

17. Ale Pan przy mnie stał i umocnił mię, aby przez mię zupełnie ukwiędzone było kuzanie, a iżby je słyszeli w wszystkie poganie, i byżem wyrwany z paszeczki lwiej.

18. A wyrwie mię Pan z każdego uczynku złęgo, i zachowa do królestwa swego niebieskiego; któremu chwala na wieki wieków. Amen.

19. Pozdźców Pryszkę * i Akwikę, i dom * Onezyforowy. * 2 Tym. 1. 16.

20. Erastus został w Koryncie; a Trofimum został w Milecie choręgo.

21. Staraj się, abyś przyszedł przed zimą. Pozdrawia cie Bapultus, i Putens, i Linus, i Klaudyja, i bracta wszyscy.

22. Pan Jezus Chrystus niech będzie z duchem * twoim. Kaska Boża niech będzie z wami. Amen.

(który był postanowiony pierwszym biskupem w Efezie), gdy Paweł powrócił by siawiony przed cesarza Neronem.

IV. 10. Alés ty doszedł nauki mowarowy, a czas rozwiązania mego nadchodzi. * Filip. 2. 17. 1 Piotr. 1. 14.

III. 7. Dobrym bój bojować, * biegnąc wykonać, wiarę zachować; * Dze. 20. 31.

8. Zatem odłożona mi jest * korona sprawiedliwości, którą mi odda w on dzień Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali sławne przyjęcie jego. * 1 Kor. 9. 25

9. Staraj się, abyś do mnie przyszedł rychło.

10. Albowiem Demas mię opuścił, umiłowawszy ten świat, i posiadł do Tesaloniki. Krescens do Galacji, Tytus do Dalmacyi;

11. Sam tylko Znakasz * ze mną jest. Marka * wiawszy, przywiódł ze sobą; bo mi jest bardzo pożyteczny ku posłudze. * Kol. 4. 14. * Kol. 1. 10.

12. A * Tychykam posłał do Rzymu.

13. Opończę, którym zostawił w Typpdzie u Karpusa, gdy przyjdiesz, przynieś z sobą, i księgi, zwłaszcza membrany.

14. Aleksander * kotlarz wiele mi złęgo wyrządził; niech mu Pan odda według uczynków jego. * 1 Tym. 1. 20.

15. Ktorego i ty się strzeż; albowiem się bardzo sprzeciwił słowom naszym.

16. W pierwszej obronie mojej żaden przy mnie nie stał, ale mię wszyscy opuścili; niech im to nie będzie przyczytane.

17. Ale Pan przy mnie stał i umocnił mię, aby przez mię zupełnie ukwiędzone było kuzanie, a iżby je słyszeli w wszystkie poganie, i byżem wyrwany z paszeczki lwiej.

18. A wyrwie mię Pan z każdego uczynku złęgo, i zachowa do królestwa swego niebieskiego; któremu chwala na wieki wieków. Amen.

19. Pozdźców Pryszkę * i Akwikę, i dom * Onezyforowy. * 2 Tym. 1. 16.

20. Erastus został w Koryncie; a Trofimum został w Milecie choręgo.

21. Staraj się, abyś przyszedł przed zimą. Pozdrawia cie Bapultus, i Putens, i Linus, i Klaudyja, i bracta wszyscy.

22. Pan Jezus Chrystus niech będzie z duchem * twoim. Kaska Boża niech będzie z wami. Amen.

(który był postanowiony pierwszym biskupem w Efezie), gdy Paweł powrócił by siawiony przed cesarza Neronem.

ROZDZIAŁ IV.

I. Obowiązanie Tytusiowi do tego, aby zbliżyć się do Boga 1-2. II. i młodych pań 3-4. III. i młodzieńców 5-6. IV. i sług napominać, że jako dobrym przykładem wszystkim służyć ma 7-8.

1. Ja tedy oświadczam się przed Bogiem i Panem Jezusem Chrystusem, który ma sędzię żywych i umarłych w sławie przysięsci swojemu i w królestwie swoim:

2. Każ słowo Boże, nalezaj w czas albo nie czas, strofuj, grozi i napominaj ze wszelką cierpliwością i nauką.

3. Albowiem przyjdzie czas, gdy zdrowej nauki nie ścierpią, ale według swoich pożądliwości zgomadają sobie sami nauczycieli, mając świerżające uszy,

4. A odwróca uszy od prawdy, a ku baśniom, je obróca.

5. Ale ty bądź czujnym we wszystkim, cierp żk, wykonywaj uczynek karności, usługiwania twego zupełnie dowódz.

II. 6. Albowiem ja już bywam * ofiarą, a ty bądź czujnym we wszystkim, cierp żk, wykonywaj uczynek karności, usługiwania twego zupełnie dowódz.

- V. 11. Albowiem okazała się łaska Boga, zbawienna wszystkim ludziom,
- 12. Cwicząca nas, abyśmy odrzekli się niepożądaności i świeckich pożądliwości, trzeźwie, i sprawiedliwie i pobożnie żyli na tym świecie,
- 13. Oczekując oniej * błogostawnej nadziei, i objawienia chwaly wielkiego Boga i zbawiciela naszego * Jezusa Chrystusa;
- 14. Który dał samego siebie * za nas, aby nas wykupił od wszelkiej nieprawości, i oczyścił sobie samemu lud własny, gorliwie nasładowujący * dobrych uczynków.
- 15. To mów i napominaj, i strofuj ze wszelką powagą; żaden tobą niechaj nie gardzi.

ROZDZIAŁ III.

1. Zabca, aby oświecić wszystkich do poznawania wierzności uinomat. 1. 2. II. przesłać życie wspomnianej 3-6. III. uczy, aby usprawiedliwienie samoj basce Bożej przypisywał 7. 8. IV. a jedynej 10. kradzieże tena był odporny, takowego opuszczenie 9-10.

Napominaj ich, aby * wierznościom i przetożestwom poddanyimi i postuszyni mi byli, i aby do każdego dobrego uczynku gotowymi byli; * 2. Nikogo nie żyli, nie byli zwadliwymi, ale układnymi, okazując wszelką skromność przeciwko wszystkim ludziom.

II. 3. Albowiem i myśny byli * niekiedy głupimi, upornymi, błądzącymi, stując poządliwostom i rozkoszom rozmaitym, w złości i w zaradkości mieszkając, przemierzonymi, jedni drugich niemiawidzącymi,

4. Ale gdy się okazała dobrodliwość i miłosć ku ludziom zbawiciela naszego Boga,

Ten list do Tytusa, który był postanowiony pierwszym biskupem zboru Kretańskiego, napisany jest z Nikopolu, miasta Macedońskiego.

List Ś. Pawła Apostoła do Filemona.

ROZDZIAŁ JEDEN.

- I. O sprawie mówiac, od Boga ja znaczny
 - 1-7. II. o odsyłając sługę, który był zbiegi od pana; za nim się przyczynia, i o dobrodliwosci chrześcijańskiej pięćce nauki podaje 8-25.
- Paweł, więzieni Chrystusa Jezusa i Ty-moteusz brat, Filemonowi miłemu a pot-mocnikowi naszemu,
2. I Apfi miłej, i Archipowi, spó-żeczemu naszemu bojownikowi, i zbro-rowi, który jest w domu twoim.

6. Aby społeczność wiary twojej była się być na chwile od ciebie, abys go zaś miał wiecznie,

16. Już nie jako sługę, ale więcej bratego, ku poznaniu wszystkiego do-brego, które w was jest przez Chrystusa Jezusa.

7. Albowiem radość wielką mamy i pociechę z miłości twojej, bracie, iż wnie-tuzności świętych są ochłodzone przez cię.

II. 8. Przełoż choć mam wielką bez-pieczność w Chrystusie, abym ci roz-kazał, co przynależy;

9. Jednak dla miłości raczej proszę, takimym będę, to jest. Paweł stary, a teraz i więzieni Jezusa * Chrystusa.

10. Proszę cię tedy za synem * moim Onezymem, którego urodził * i w wię-zieniu mojem;

11. Który tobie niekiedy był niepo-żyteczny, ale teraz tobie i mnie bardzo pożyteczny; którego odesłał.

12. Przełoż go ty jako wierzności moje przyjmij.

13. Któremu ja chciał przy sobie zatrzymać, aby * mi posługwał zamiast ciebie w więzieniu dla Ewangielii.

14. Ale bez * woli twojej nie chci-łem nie uczynić, aby dobry twój uzy-nek nie był jako z przymuszania, ale z dobrej woli.

15. Albowiem snad dla tego odłączył Amen.

Ten list do Filemona napisany jest z Reymu przez Onezymu sługę.

List Ś. Pawła Apostoła do Żydów.

ROZDZIAŁ I.

I. Aby nabra Chrystusowa salci, najpięd o osobie jego mowy 1-5. II. a przedkładając go nad Anioły 4. III. z różnyci miłosci Pisma Ś. Biedna Jego dowodzi 6-14.

Częstokrot i wieloma sposobami ma-wiał niekiedy Bóg ojcom przez proroków;

2. W te dni ostateczne mówił nam wil dziedzicem * wszystkim rzeczom przez * którego i wieki uczynił.

3. Który będąc jasnością chwaly i wyrażeniem * istności jego, i zatrzy-mując wszystkie rzeczy słowem mocy swojej, oczyszczenie i grzechów naszych przez samego siebie uczynił, usiadł na prawcy * mając statua na wysokościach.

II. 4. Tęm się zamocniejszym stawszy nad Anioły, czem zamocniejsze nad nie odziedziczył imię.

III. 5. Albowiem któremuż kiedy z A-niołów rzekł: Tyś * jest syn mój, jam cię dziś spłodził? I zasię: Ja mu * będę ojcem, a on mnie będzie synem?

6. A zasię, gdy wprowadzą pierw-rodnego na okrag świata, mówi: A niech się mu kłaniają * wszyscy Aniołowie Boży.

7. A zasię o Aniołach mówi: Który Anioły swoje czyni * duchami, a sługi swoje płomieniem ognistym.

8. Ale do Syna mówi: Stolica twoja, o * Boże! na wieki wieków; łaska spra-wiedliwości jest łaska królestwa twego.

9. Umilowaleś sprawiedliwości, a nie-nawidziłeś nieprawości; przełoż po-mazał cię, o Boże! Bóg twój olekiem wesela nad uczęstników twoich.